

متن پرسش

استاد سلام علیکم بنده ۲۲ سال دارم و الحمدلله نسبت به اکثر هم سن و سال های خود در جامعه شناخت نسبتاً خوبی به اسلام و تشیع دارم. مثلاً کتاب عقاید آیت الله مصباح، بعضی از کتاب های طرح ولایت را خوندم. درس های اخلاق اساتید صاحب اجازه در قم را هم کم و بیش شرکت میکنم و با معارف عمیق اسلام و اهل بیت علیهم السلام آشنا شدم ولی چه کنم که حالم گاه به گاه هست مثلاً یک هفته حس معنوی خوبی دارم، حالت تردید در وجودم نیست، قرآن میخونم استفاده های خوبی ازش میکنم برای زندگی و سوالاتم، حرم میرم خوب میتونم با حضرت معصومه سلام الله علیها ارتباط روحی برقرار کنم و.... اما یهو میبینی ذهنم شروع میکنه به طرح اشکال و شبهه و حالت شک و تردید میشه. با خود میگم چه معلوم ما حق باشیم؟ چرا من شناخت اسلام را مقدم بر شناخت مسیحیت و یهودیت و... کردم؟ چه معلوم این حس معنوی که من داشتم کسانی که به دین مسیحیت خوب عمل میکنند این احساس های آرامش بخش و ایمانی را نداشته باشند؟!!! استاد خواهشا راهنمایی بفرماید. خیلی میترسم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! همان طور که در کتاب «آن گاه که فعالیت های فرهنگی پوچ می شود» عرض شده دانایی نسبت به حقایق، مقدمه کار است باید به حضور قلبی و حضور تاریخی نسبت به آن حقایق نیل یافت. عرایضی اخیراً تحت عنوان «معنای حضور انسان آخرالزمانی نزد خود و دیگران و در جهان» شده است، امید است وسیله ای شود تا در این مورد بتوانید نسبت به آنچه برایتان پیش آمده است بیندیشید. موفق باشید ۱۱۳۰۴ <https://eitaa.com/matalebevijeh/>